

Ö SMÅL 6/7 71

60 år sedan Torsås Golf bildades

En av pionjärerna berättar minnen

En eftermiddag i slutet av april 1911, alltså för 60 år sedan, samlades efter dagens arbete några torsåsbor vid en liten kiosk i dåvarande Skyttebacken, skytteföreningens festplats, nuvarande Kulpolen. Initiativtagare till sammankomsten var folkskolläraren Gunnar Johansson, nybliven torsåsbo, som talade om orsaken till sammankomsten. Han föreslog de närvarande att bilda en idrottsförening och då man snart var överens om detta uppmanade folkskoll. Johansson de församlade att välja en styrelse. På förslag av skyttebackens ägare, mineralvattenfabrikören och slaktarmästaren Karl Olsson, Malmen, mest känd under namnet Karl Slaktare, valdes Gunnar Johansson till ordförande i föreningen. Bankkamrern Ivar Wigfors blev sekreterare och slaktarmästare Karl Olsson kassör.

Namnet blev Torsås Gymnastik och Idrottsförening, ty man skulle ha både gymnastik och idrott på programmet.

IDROTTSPLATS

Nästa fråga blev, var skulle man få hyra mark till en idrottsplats? Ja, det var en fråga, som talades att diskutera. Pengar hade man så klart inte några. Att hyra någon åker till idrottsplats var inte att tänka på ty kostnaderna skulle bli för höga. Kommunalt bidrag var uteslutet. Hade någon gjort en dylik framställning till vederbörande kommunala myndigheter, hade väl förslagsställaren blivit utskrädd. Alltså måste idrottsföreningen själv klara detta ärende.

DRYGT ARBETE

Efter en stunds diskussion förklarade skyttebackens ägare och nyblivne kassören i idrottsföreningen, Karl Olsson, sig villig att upplåta mark till en idrottsplats. Området intill skyttebackens festplats låg, som man säger, för 'fä-fot'. Det utgjordes nämligen av en gammal delvis igenvuxen 'bråne'. Där fanns det stora jordfasta stenblock, stenrösen, slånbuskar och nyponbuskar, kort sagt, det var den värsta terräng man kunde få se. Karl Olssons erbjudande blev emellertid tacksamt antaget. Idrottsföreningen fick nu bereda sig på ett drygt och kostsamt arbete.

BANKLÅN

För att klara utgifterna upptogs ett banklån på 500:- kr och idrottsföreningens styrelse fick ikläda sig ansvaret för lånet. En 'tiggartlista' skrevs också ut av ordföranden. Kontraktsposten J. M. Lindstedt, välkänd i vår hembygd, skänkte 5:- kr. Lantbrukaren Per Pettersson Illingetorp "antastades"

För 60 år sedan bildades Torsås Gymnastik och Idrottsförening. En som var med redan då och som väl minns den första mödosamma tiden — och den första fotbollsmatchen — är förre folkskolläraren K. A. Andersson. 'Ur hävderna' kallar han denna artikel, som skildrar den första mödosamma tiden för Torsås Golf.

bland många andra av folkskoll. G. Johansson med listan.

Odalmannen yttrade därvid till G. Johansson, att han, Per Pettersson, inte hade tänkt att bli med i den "därigen" idrottsföreningen. Svaret blev: Nej, vi vill inte ha er med i idrottsföreningen vi vill bara ha litet pengar av er. Båda skrattade åt skämtet, och om jag inte tar fel, skänkte väl lantbrukaren ett litet bidrag. Så många kronor blev kanske inte hopsamlade på listan, men det blev väl ett litet strå till stacken.

TVA KRONOR OM DAGEN

Arbetet med röjningen och planering av idrottsplatsen uppdrogs åt Petter Johan Olsson och hans son Oskar Pettersson, Malmen, nuvarande kyrkovaktmästare Henning Petterssons farfar och far. De skulle för arbetets utförande uppbära 20 öre i timmen, det vill säga 2:00 kr per dag enligt den vanliga arbetstiden, nämligen 10 timmar. Nu fanns på 'brånen', som förut nämnts, stora stenblock och stenbumlingar, av vilka en del måste sprängas sönder med dynamit för att kunna forslas bort från planen.

En del arbete utfördes även frivilligt av den nybildade idrottsföreningens medlemmar. Sprängstenar och stenblock forslades åt sidan och lades utefter idrottsplatsens ena långsida eller den sida som nu gränsar mot den nya vägen till Björsebo. Så blev det en stenmur av stenblock och sprängstenar med utstående vassa kanter och hörn, ty någon väl lagd stenmur var det inte frågan om. Dessbättre inträffade aldrig något olyckstillbud vid fotbollsmatcherna under de följande årens lopp.

Det var ett mödosamt arbete som utfördes av Petter Johan Olsson och hans son Oskar Pettersson. En del pengar kostade dynamiten, men då allt arbete utfördes enbart med handkraft utan några maskiner så blev det många dagsverken dessa båda män fullgjorde för de disponibla pengarna.

BLEV FÄRDIG

På sensommaren 1911 var idrotts-

platsen färdig att tagas i bruk. Längden var cirka 90 meter, men bredden endast 38 meter, alltså 7 m för smal, enligt bestämmelser om en fotbollsplans utsträckning. Vadan den smala planen? Jo, vid idrottsplanens långsida mot festplatsen låg en cementerad giuten cirkelrund dansbana som inte kunde flyttas. Motstående sida kunde icke flyttas ut, därför att ägaren till marken vägrade att upplåta mark.

Idrottsplatsen skulle invigas en söndag med en friluftsfest i Skyttebacken och en fotbollsmatch på den nyanlagda idrottsplanen. Ordföranden utmanade ett fotbollslag, som visade sig vara en kombination av fotbollsspelare från Kalmar, Trekanten och Ljungbyholm.

FÖRSTA LAGET

Gunnar Johansson var själv lagledare och kapten för det nyupp-satta Torsåslaget och den enda i laget som spelat någon fotbollsmatch. Målvakt i Torsås fotbolls-elva var kamrer Ivar Wigfors, vänsterback skräddarmästare Karl Malmberg och högerback lagledaren själv.

De övriga spelarnas placering är jag inte säker på. I laget fanns emellertid Albin Olsson, packmästare på Kalmar-Torsås järnväg, samt en kamrat till honom, Karlsson, också anställd vid järnvägen. Vidare Gunnar Nilsson, anställd vid Östra Blekinges järnvägsverkstad i Torsås, min broder Oskar Andersson, John Nilsson, Malmen, broder till elektriker Helge Nilsson, Torbjörn Bengtsson, Karl Svensson eller nattvaktens Kalle, och slutligen undertecknad som spelade vänsterinner.

KLADDIGT

På söndagens eftermiddag festdagen, kom det en regnskur och fotbollsplanen, som till stor del bestod av rödjord, var något kladdig, då fotbollsmatchen spelades.

Det blev en hård press mot Torsåsmålet. Kamrer Wigfors var 'högtiden' till ära skrudad i vit tröja och vita byxor. Han fick stå för många skott och blev ganska färdig av den med rödjord rersmutsade läderkulan. De mera rutinerade motståndarna tog även till hårda metoder mot oss nybörjare som inte kunde svara med 'samma mynt'. Kombinationens centerhalv, en stor kraftig spelare, fällde mig fyra gånger, så att jag rullade utmed planen, han 'sopade' bort både bollen och mig. Övermakten var under alla förhållande för stor för det nybildade Torsåslaget. Då pipan gick för 'full tid' hade Torsåslaget besegrats med 7-0.

K. A. ANDERSSON,
folkskollärare.